

Aprovat en el Consell de Govern d'1 de desembre de 2009. ACGUV 205/2009
Modificat en el Consell de Govern de 28 de març de 2017. ACGUV 51/2017

VNIVERSITATIS VALÈNCIAE

PLA DE PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS
DE
LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

INDEX

1.	EXPOSICIÓ DE MOTIUS	4
2.	LA POLÍTICA DE PREVENCIÓ	5
3.	DADES D'IDENTIFICACIÓ DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA	7
4.	L'ORGANITZACIÓ DE LA PREVENCIÓ	8
4.1.	El Servei de Prevenió i Medi Ambient	8
4.2.	Els delegats i les delegades de prevenió	10
4.3.	El Comitè de Seguretat i Salut	11
4.4.	Consulta i participació	12
4.5.	La integració de la prevenió en l'estructura organitzativa	13
5.	L'AVALUACIÓ DE RISCOS LABORALS	22
5.1.	Procediment	23
5.2.	La planificació de l'activitat preventiva	27
6.	LA VIGILÀNCIA DE LA SALUT	27
6.1.	Treballador/a sensible i maternitat	29
6.2.	Malalties professionals i malalties derivades del treball	30
7.	ERGONOMIA I PSICOSOCIOLOGIA	31
7.1.	Ergonomia	31
7.2.	Psicosociologia	32
8.	SEGURETAT EN EL TREBALL	34
8.1.	Planes d'autoprotecció	35
8.2.	Investigació d'accidents	37
8.3.	Equips de treball	38
9.	HIGIENE INDUSTRIAL	39
9.1.	Programes	40
9.2.	Equips de protecció individual	41
10.	LA PROTECCIÓ RADIOLÒGICA	42
11.	LA COORDINACIÓ D'ACTIVITATS IMPRESARIALES	43
12.	FORMACIÓ I INFORMACIÓ	44
12.1.	Formació	44
12.2.	Informació	45
13.	COL·LABORACIÓ AMB LA INSTITUCIÓ: comitès, CRUE...	46

1. EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 31/1995, de Prevenció de Riscos Laborals, va marcar un principi en l'àmbit laboral, ja que va reconèixer el dret dels treballadors a la protecció de la salut i la integritat. Aquest dret dels treballadors comporta el deure de l'empresa o institució de garantir la seguretat i la salut dels treballadors.

La llei incideix en la necessitat d'integrar la prevenció en tots els nivells jeràrquics de l'empresa, tal com estableix l'article 16:(sic)

“La prevenció de riscos laborals s’ha d'integrar en el sistema general de gestió de l'empresa, tant en el conjunt de les seues activitats com en tots els nivells jeràrquics d'aquesta, a través de la implantació i l’aplicació d'un pla de prevenció.”

La integració de la prevenció en tots els nivells jeràrquics també es recull en l'article 1 punt 1 del Reglament dels serveis de prevenció, RD 39/ 1997:(sic)

“La prevenció de riscos laborals, com a actuació que s’ha de desenvolupar en el si de l'empresa, s’ha d’integrar en el seu sistema general de gestió, que comprèn tant el conjunt de les activitats com tots els seus nivells jeràrquics, a través de la implantació i l’aplicació d'un pla de prevenció de riscos laborals, l'estructura i el contingut del qual es determinen en l'article següent.

La integració de la prevenció en el conjunt de les activitats de l'empresa implica que s’ha de projectar en els processos tècnics, en l'organització del treball i en les condicions en què aquest es presta.

La seua integració en tots els nivells jeràrquics de l'empresa implica l'atribució a tots aquests nivells, i la seua assumpció, de l'obligació d'incloure la prevenció de riscos en qualsevol activitat que realitzen o ordenen i en totes les decisions que adopten.”

Per identificar les unitats en què és més necessari integrar la prevenció, cal tenir en compte que els riscos depenen bàsicament, d'una banda, de les condicions de treball (de les característiques dels llocs, les instal·lacions, l'ambient, els equips i els procediments de treball), i, de l'altra, de les condicions del/la treballador/a (de les seues característiques personals i dels seus coneixements). La necessitat d'integració és major com més gran siga la possible repercussió de l'actuació de la unitat sobre la seguretat i la salut del/la treballador/a. A mesura que es puja en l'escala jeràrquica, la integració es fa més necessària, ja que, si un determinat nivell jeràrquic assumeix la integració i en dóna exemple, els nivells inferiors a l'últim l'assumiran.

El **pla de prevenció** és l'eina mitjançant la qual s'integra la prevenció en el sistema general de gestió de l'administració. Aquest pla consisteix en un document que inclou l'estructura organitzativa, les responsabilitats, les funcions, les pràctiques, els procediments, els processos i els recursos necessaris per realitzar l'acció de prevenció de riscos a l'empresa.

La prevenció no és una acció voluntària, sinó Llei de prevenció de riscos laborals n'estableix els principis i objectius fonamentals. Per aquest motiu, el **pla de prevenció de riscos laborals** ha de ser aprovat per la direcció de l'empresa, assumit per tota l'estructura jeràrquica i conegut per tots els treballadors. Per això es redacta aquest **Pla de Prevenció**, que té per finalitat fonamental integrar la prevenció a la Universitat de València i que és a més un document dinàmic que cal revisar sempre que es produïska algun canvi estructural en l'organigrama de gestió de la Universitat.

2. LA POLÍTICA DE PREVENCIÓ

La Universitat de València, a la qual correspon realitzar el servei públic de l'ensenyament superior mitjançant la recerca, la docència i l'estudi, és conscient de la importància de garantir un elevat nivell de protecció enfront dels riscos derivats de les seues activitats i de millorar les condicions de seguretat i de salut de tots els membres de la comunitat universitària.

En aquest sentit, és necessari disposar d'una política preventiva coherent, coordinada, eficaç i incardinada en tots els nivells jeràrquics de les diverses estructures organitzatives que formen aquesta institució acadèmica. És per això que les nostres actuacions presents i futures s'han de dirigir a preservar els drets fonamentals del personal: dret a la vida, dret a la integritat física i dret a la salut.

La Universitat, com a servei públic de l'ensenyament superior, ha d'incorporar la seguretat i la salut en el treball com un factor sinèrgic en els seus procediments, sistemes i organització, per contribuir a l'assoliment de les seues finalitats i millorar el seu funcionament. Per aconseguir-ho, ha d'establir un marc que reculla les línies mestres de totes les actuacions que es pretén emprendre en aquesta matèria. És inqüestionable la necessitat d'avançar progressivament en la millora de les condicions de treball, tant per eficàcia com per eficiència, en el disseny d'instal·lacions, equips, mètodes de treball, etc.

Com a conseqüència d'això, la Universitat de València creu oportú prendre els acords següents:

1. Que la Universitat de València, conscient que l'accidentabilitat no és una conseqüència de l'exercici de l'activitat que li és pròpia sinó d'una política de prevenció inadequada, es compromet a integrar la seguretat i la salut en l'activitat que exerceixen els seus treballadors i treballadores, els seus estudiants i estudiantes i el personal dels serveis externs com un element essencial d'aquesta.
2. Que el rector i tots els òrgans de govern són els primers a assumir aquest compromís com un objectiu del seu mandat i per aquesta raó adoptaran i fomentaran les accions que calga per mantenir les condicions de treball i d'estudi de totes les persones que integren la comunitat universitària en un entorn segur i saludable com un element més del cicle de millora contínua.

Per aconseguir-ho, han de promoure la integració obligatòria de la prevenció en totes i cadascuna de les activitats de la Universitat de València (docència a aules i laboratoris, recerca, eixides de camp i altres activitats professionals) a fi de tenir una major qualitat docent i investigadora i formar professionals amb una major preparació i sensibilització en matèria preventiva.

Que els responsables de totes i cadascuna de les diverses activitats universitàries han d'aplicar el lideratge necessari per aconseguir l'objectiu que aquesta activitat complisca les normes establertes en matèria de prevenció i integre la seguretat com un element imprescindible en tots els procediments i actuacions.

Que es demana a tots els membres de la comunitat universitària que assumisquen aquest compromís de prevenir els riscos i el projecten cap a la seua activitat de treball i aprenentatge, a fi que la bona pràctica preventiva beneficie la societat.

Aquest compromís es fa present en tots els àmbits d'activitat de la Universitat de València mitjançant l'expressió del següent decàleg de principis i compromisos:

1. La prevenció dels riscos laborals és una exigència ètica, legal i social que ha de ser integrada, com un element més de modernització i millora de l'organització, en cadascuna de les activitats que es duen a terme a la Universitat de València i en l'actuació de tots els nivells jeràrquics.
2. La implicació en la prevenció de riscos afecta tots els integrants de la comunitat universitària.
3. Al rector, responsable màxim de la institució, correspon la direcció de la política preventiva i l'assumpció del lideratge necessari per a la integració i el foment de la prevenció a la Universitat de València.
4. La Universitat de València ha de disposar dels recursos humans i materials necessaris per complir les activitats preventives.

5. Els responsables i els promotors de cadascuna de les activitats universitàries han d'exercir el lideratge requerit perquè aquestes es realitzen en condicions adequades de seguretat, salut i protecció del medi.
6. L'activitat preventiva ha de ser objecte de planificació mitjançant un pla de prevenció elaborat per la Universitat de València, que s'ha de realitzar des d'una perspectiva de seguretat integrada en l'activitat universitària.
7. La Universitat de València ha de garantir la formació i la informació en matèria de prevenció i la participació de tota la comunitat universitària en tots els aspectes relatius a la seguretat que els puguen afectar.
8. Totes les activitats universitàries que puguen suposar un risc han d'establir, en el seu disseny i desenvolupament, mecanismes de control preventiu.
9. La política preventiva ha d'estar integrada i d'acord amb la política de qualitat, de medi ambient i de recursos humans de la institució.
10. És obligació de tots els membres de la comunitat universitària complir els principis de la política de prevenció i la seua difusió.

3. DADES D'IDENTIFICACIÓ DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

La Universitat de València és una institució de dret públic, amb personalitat jurídica i patrimoni propis, i amb els drets reconeguts per la Constitució i les altres lleis vigents.

Segons els seus Estatuts, Universitat de València (Estudi General) és el nom que adopta la institució regida per aquests Estatuts, sense perjudici de la validesa oficial, amb caràcter general, de la denominació abreujada Universitat de València.

La Universitat de València, com a servei públic, té la missió d'impartir els ensenyaments necessaris per a la formació dels estudiants, la preparació per a l'exercici d'activitats professionals o artístiques i l'obtenció, si s'escau, dels títols acadèmics corresponents, així com per a l'actualització permanent del coneixement i de la formació del seu personal i del professorat de tots els nivells d'ensenyament. La Universitat de València fomenta la recerca, tant bàsica com aplicada, i el desenvolupament científic i tecnològic. Així mateix, amb les garanties de racionalitat i universalitat que li són pròpies, és una institució difusora de cultura en el si de la societat. La Universitat de València facilita, estimula i acull les activitats intel·lectuals i crítiques en tots els camps de la cultura i el coneixement.

En el compliment de totes aquestes funcions, la Universitat de València ha de tenir present l'harmonia dels sabers, originats en el desenvolupament del pensament humà i destinats al perfeccionament de les persones i de la seua convivència en una societat plural i democràtica.

La Universitat de València s'organitza, segons les seues finalitats, en departaments, facultats, escoles tècniques superiors, escoles universitàries, col·legis universitaris, instituts universitaris, col·legis majors i tots aquells altres centres i serveis necessaris per al compliment de les seues funcions.

La Universitat de València s'agrupa en campus, de Blasco Ibáñez, dels Tarongers i de Burjassot-Paterna, centres diversos i el Parc Científic.

4. L'ORGANITZACIÓ DE LA PREVENCIÓ

La prevenció de riscos laborals s'ha d'integrar en cada tasca, dins de tots i cadascun dels nivells jeràrquics de l'organització, a fi de facilitar una gestió de la prevenció de riscos laborals eficaç.

Perquè això siga possible, és necessària la participació de tots els membres de la comunitat universitària. En aquest Pla de Prevenció s'estableix l'estructura organitzativa, les responsabilitats i les funcions de l'organització de la prevenció a la Universitat de València.

4.1. EL SERVEI DE PREVENCIÓ I MEDI AMBIENT

El Servei de Prevenció de Riscos Laborals de la Universitat de València es va constituir com a servei de prevenció propi l'any 1998. És la unitat que s'encarrega de les activitats de la Universitat en matèria de prevenció de riscos laborals, i per a això assessora i assisteix els òrgans de govern, els treballadors i les treballadores i els seus representants, i els òrgans de representació especialitzada.

Dins l'organització de la Universitat, és un servei general que integra les matèries de prevenció de riscos laborals i de medi ambient, denominat Servei de Prevenció i Medi Ambient.

El Servei divideix les seues funcions en tres àrees d'actuació: l'Àrea de prevenció de Riscos Laborals, l'Àrea de Medi Ambient i l'Àrea de Protecció Radiològica.

L'Àrea de prevenció de Riscos Laborals garanteix l'adequada protecció de la seguretat i la salut, assessora i assisteix els òrgans de govern, el personal i els seus representants, amb la finalitat de fomentar una cultura preventiva en tots els nivells de l'organització.

L'Àrea de Medi Ambient va nàixer amb l'objectiu de coordinar i promoure tot tipus d'iniciatives que porten la Universitat a reflexionar sobre la seua situació en tot allò que fa al medi ambient i a actuar-hi en conseqüència.

L'Àrea de Protecció Radiològica té l'objectiu principal d'assessorar i vigilar el compliment de la normativa vigent en matèria de protecció radiològica, i controlar el funcionament de les instal·lacions radioactives de la Universitat de València.

L'Àrea de prevenció de Riscos Laborals està constituïda per personal amb la capacitat de les funcions de nivell superior requerida, d'acord amb el que estableix el capítol VI del Reglament dels Serveis de Prevenció:

“Els serveis de prevenció han d'estar en condicions de proporcionar a l'empresa l'assessorament i el suport que necessite en funció dels tipus de risc que n'hi haja i referent a:

- a. Disseny, implantació i aplicació d'un pla de prevenció de riscos laborals que permeta integrar la prevenció en l'empresa.
- b. Avaluació dels factors de risc que puguen afectar la seguretat i la salut dels treballadors en els termes que preveu l'article 16 d'aquesta Llei.
- c. Planificació de l'activitat preventiva i determinació de les prioritats en l'adopció de les mesures preventives i la vigilància de la seua eficàcia.
- d. Informació i formació dels treballadors i les treballadores.
- e. Prestació dels primers auxilis i plans d'emergència.
- f. Vigilància de la salut dels treballadors i les treballadores en relació amb els riscos derivats del treball”.

Aquests experts actuen coordinadament, en particular en relació amb les funcions relatives al disseny preventiu dels llocs de treball, la identificació i l'avaluació dels riscos, els plans de prevenció i els plans de formació dels treballadors i les treballadores.

L'Àrea de Prevenció proporciona a la Universitat l'assessorament i el suport que necesite en aquests aspectes:

- El disseny, l'aplicació i la coordinació dels plans d'actuació preventiva.
- L'avaluació dels factors de risc.
- La determinació de prioritats en l'adopció de les mesures preventives adequades i la vigilància de la seua eficàcia.
- La informació i la formació dels treballadors i les treballadores.
- La prestació dels primers auxilis i plans d'emergència.
- La vigilància de la salut dels treballadors i les treballadores en relació amb els riscos derivats del treball.
- L'elaboració i la conservació de la documentació preceptiva, amb la confidencialitat necessària i d'acord amb el que estableixen les disposicions legals vigents.

L'Àrea de Prevenció té una organització a nivell central i una altra local per campus. Cada campus universitari disposa de personal tècnic de prevenció i de personal sanitari que es localitza als gabinets de salut, centres d'atenció mèdica preventiva i assistencial per al personal de la Universitat.

4.2. ELS DELEGATS I LES DELEGADES DE PREVENCIÓ

Són els representants dels treballadors i les treballadores que tenen funcions específiques en matèria de prevenció de riscos laborals.

Són elegits per la Junta de PAS, la Junta de PDI i el Comitè d'Empresa, entre els membres d'aquests òrgans.

La Llei de Prevenció de Riscos Laborals en descriu, en l'article 36, les competències i facultats dels delegats i les delegades de prevenció:

“Article 36. Competències i facultats dels Delegats de Prevenció

1. Són competències dels Delegats de Prevenció les següents:
 - a. Col·laborar amb la direcció de l'empresa a millorar l'acció preventiva.
 - b. Promoure i fomentar la cooperació dels treballadors en l'execució de la normativa sobre prevenció de riscos laborals.
 - c. Ser consultats per l'empresari sobre les decisions a què es refereix l'article 33 d'aquesta Llei, abans que siguin executades.
 - d. Exercir una tasca de vigilància i de control sobre el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals.

2. En l'exercici de les competències atribuïdes als Delegats de Prevenció, aquests estan facultats per:
 - a. Acompanyar els tècnics en les avaluacions de tipus preventiu de l'ambient de treball, com també, en els termes previstos en l'article 40 d'aquesta Llei, els Inspectors de Treball i Seguretat Social en les visites i les verificacions que duguen a terme als centres de treball a fi de comprovar que es complisca la normativa sobre prevenció de riscos laborals, i els poden formular les observacions que creguen oportunes.
 - b. Tenir accés, amb les limitacions previstes en l'apartat 4 de l'article 22 d'aquesta Llei, a la informació i la documentació referent a les condicions de treball que siguin necessàries per a l'exercici de les seues funcions i, particularment, a la prevista en els articles 18 i 23 d'aquesta Llei. Quan la informació estiga subjecta a les limitacions indicades, només pot ser subministrada de manera que es garantisca el respecte de la confidencialitat.
 - c. Ser informats per l'empresari sobre els danys produïts en la salut dels treballadors quan aquest n'haguera tingut coneixement; els delegats es poden presentar, encara que siga fora de la seua jornada laboral, al lloc dels fets a fi de conèixer-ne les circumstàncies.
 - d. Rebre de l'empresari les informacions que aquest haja obtingut de les persones o els òrgans encarregats de les activitats de protecció i prevenció de l'empresa, com també dels organismes competents per a la seguretat i la salut dels treballadors,

sense perjudici del que disposa l'article 40 d'aquesta Llei en matèria de col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

- e. Dur a terme visites als llocs de treball per exercir una tasca de vigilància i de control de l'estat de les condicions de treball i poder, amb aquesta finalitat, accedir a qualsevol zona i comunicar-se durant la jornada amb els treballadors, de manera que no s'alteri el desenvolupament normal del procés productiu.
 - f. Exigir a l'empresari que adopte mesures de tipus preventiu i per millorar els nivells de protecció de la seguretat i la salut dels treballadors; amb aquesta finalitat, poden fer propostes a l'empresari, com també al comitè de seguretat i salut perquè s'hi discutisquen.
 - g. Proposar a l'òrgan de representació dels treballadors que s'adopti l'acord de paralització d'activitats a què es refereix l'apartat 3 de l'article 21.
3. Els informes que hagen d'emetre els Delegats de Prevenció d'acord amb el que disposa la lletra c de l'apartat 1 d'aquest article s'han d'elaborar en un termini de quinze dies, o bé en el temps imprescindible quan calga adoptar mesures adreçades a prevenir riscos imminents. Una vegada transcorregut aquest termini sense que s'haja emès l'informe, l'empresari pot posar en pràctica la seua decisió.
 4. Si l'empresari es nega a adoptar les mesures proposades pel Delegat de Prevenció segons el que disposa la lletra f de l'apartat 2 d'aquest article, cal que en done els motius..”

4.3. EL COMITÈ DE SEGURETAT I SALUT

Presidit pel vicerectorat competent en la matèria, el Comitè de Seguretat i Salut és l'òrgan paritari i col·legiat de participació, destinat a la consulta regular i periòdica de les actuacions de la Universitat en matèria de prevenció de riscos laborals.

Hi poden participar, amb veu però sense vot, els delegats i les delegades sindicals i els responsables tècnics de la prevenció no inclosos entre els representants.

En les mateixes condicions, hi pot participar també el personal de la Universitat que tinga una qualificació o informació sobre qüestions concretes que es debaten en aquest òrgan, sempre que així ho demane alguna de les representacions en el Comitè.

El Comitè de Seguretat i Salut fixa les seues normes de funcionament, es reuneix, com a mínim, trimestralment i sempre que ho requerisca alguna de les representacions, i té les següents competències, que estableix l'article 39 de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals:

“Article 39. Competències i facultats del Comitè de Seguretat i Salut

1. El Comitè de Seguretat i Salut té les competències següents:
 - a. Participar en l'elaboració, posada en pràctica i avaluació dels plans i programes de prevenció de riscos en l'empresa. A aquest efecte, en el seu si es debatran, abans

de la seua posada en pràctica i en allò que fa referència a la seua incidència en la prevenció de riscos, els projectes en matèria de planificació, organització del treball i introducció de noves tecnologies, organització i desenvolupament de les activitats de protecció i prevenció a què es refereix l'article 16 d'aquesta Llei i projecte i organització de la formació en matèria preventiva.

- b. Promoure iniciatives sobre mètodes i procediments per a la prevenció efectiva dels riscos i proposar a l'empresa la millora de les condicions o la correcció de les deficiències que hi haja.
2. En l'exercici de les seues competències, el Comitè de Seguretat i Salut està facultat per:
 - a. Conèixer directament la situació relativa a la prevenció de riscos al centre de treball, tot duent a terme, a aquest efecte, les visites que considere oportunes.
 - b. Conèixer tots els documents i els informes que calga sobre les condicions de treball per al compliment de les seues funcions, com també els procedents de l'activitat del servei de prevenció, si escau.
 - c. Conèixer i analitzar els danys produïts en la salut o en la integritat física dels treballadors, a fi de valorar-ne les causes i proposar les mesures preventives oportunes.
 - d. Conèixer la memòria i la programació anuals de serveis de prevenció i fer-ne informes.
 3. Per tal de fer complir el que disposa aquesta Llei respecte de la col·laboració entre empreses en els supòsits de desenvolupament simultani d'activitats en un mateix centre de treball, es pot acordar la realització de reunions conjuntes dels Comitès de Seguretat i Salut o, si no n'hi haguera, dels delegats de prevenció i els empresaris de les empreses que no tinguen aquests Comitès, o bé altres mesures d'actuació coordinada.”

4.4. CONSULTA I PARTICIPACIÓ

Els treballadors i les treballadores tenen dret a participar en les qüestions relacionades amb la prevenció de riscos laborals. Per fer-ho, els representants del personal exerceixen les competències que les normes estableixen en matèria d'informació, consulta, negociació, vigilància i control.

Els treballadors, per mitjà dels delegats i les delegades de prevenció, han de ser consultats en qüestions relatives a:

- La planificació i l'organització del treball als llocs de treball i la introducció de noves tecnologies, en tot allò que es relaciona amb les conseqüències que aquestes puguen tenir per a la seguretat i la salut dels treballadors i les treballadores, derivades de l'elecció dels equips, la determinació i l'adequació de les condicions de treball i l'impacte dels factors ambientals en el treball.
- L'organització i el desenvolupament de les activitats de protecció de la salut i la prevenció dels riscos professionals a l'empresa.

- La designació dels treballadors i les treballadores encarregats de les mesures i els equips d'emergència.
- L'oferta formativa en matèria de prevenció.
- Qualsevol altra acció que puga afectar la seguretat i la salut dels treballadors i les treballadores.

4.4.1. Comunicats de prevenció

Amb l'objectiu de poder exercir una adequada prevenció de riscos laborals i una eficaç **integració de la cultura preventiva** a la Universitat de València, qualsevol treballador o treballadora de la Universitat, en el seu dret de participació i en la seua obligació de participar i col·laborar amb la institució, pot comunicar a l'Àrea de Prevenció aquelles situacions que, al seu parer, comporten, per motius raonables, un risc per a la seguretat i la salut dels treballadors i treballadores o per a personal aliè de la UV.

En general, s'han de comunicar les situacions següents:

- Qualsevol situació anòmala o perillosa detectada.
- Qualsevol lesió produïda durant l'activitat, encara que siga lleu.
- S'ha d'informar igualment d'aquells incidents que no han comportat lesions però en què en podria haver-hi hagut.
- Qualsevol incendi o conat d'incendi que es produïska.
- Qualsevol altra situació que segons el parer del responsable s'estime convenient.

Així mateix, qualsevol membre de la comunitat universitària pot efectuar suggeriments o propostes a l'Àrea de prevenció per a la millora dels nivells o sistemes de protecció, seguretat i salut a la Universitat.

Aquestes comunicacions i propostes s'han de realitzar, principalment, a través de la gestió de parts de la Universitat, mitjançant la web del Servei de Prevenció i Medi Ambient o directament al correu electrònic: s.prevencio.mediambient@uv.es.

4.5. LA INTEGRACIÓ DE LA PREVENCIÓ EN L'ESTRUCTURA ORGANITZATIVA

La Universitat de València és un organisme d'estructura complexa per la gran quantitat d'òrgans de què disposa: òrgans de govern, centres, departaments, instituts universitaris de recerca, serveis, col·legis majors universitaris, etc., tots els quals tenen unes particularitats i unes característiques estructurals que varien en funció de les activitats que realitzen.

Tota aquesta estructura implica la necessitat de gestionar i desenvolupar la prevenció d'una forma descentralitzada, en connexió amb l'estructura de gestió de la Universitat, ja que la prevenció, perquè siga realment efectiva, ha de ser assumida per cada persona.

4.5.1. Consell de Govern de la Universitat de València

El Consell de Govern és l'òrgan col·legiat de govern de la Universitat de València i, com a tal, desenvolupa les línies generals de política universitària aprovades pel Claustre, exerceix la potestat reglamentària no reservada a altres òrgans de la Universitat, i també les potestats de proposta, d'informe i de resolució que li atribueixen els Estatuts i les altres disposicions aplicables, i assisteix el rector o la rectora en tots els assumptes de la seua competència.

En relació amb la prevenció de riscos laborals, estableix, a proposta del rector, la política de prevenció de riscos laborals i ha d'aprovar el pla de prevenció de riscos laborals de la Universitat i totes les propostes relacionades amb la prevenció que s'hagen d'aplicar a la UV. En concret, ha d'aprovar la normativa interna i els reglaments que afecten el personal de la UV en matèria de protecció de riscos laborals

4.5.2. El rector o la rectora

És la màxima autoritat de la Universitat de València i exerceix la seua representació, direcció, govern i gestió. És qui garanteix la seguretat i la salut dels treballadors i les treballadores al seu servei en tots els aspectes relacionats amb el treball, i assumeix les responsabilitats i les obligacions que la legislació en matèria de prevenció de riscos laborals atribueix a l'empresari.

També estableix l'estructura organitzativa necessària i obligatòria per a la realització de les activitats preventives i assigna els recursos necessaris, humans i materials, per poder assolir els objectius establerts.

Proposa al Consell de Govern de la Universitat la política de prevenció de riscos laborals i el pla de prevenció per a la seua aprovació, després de la consulta preceptiva al Comitè de Seguretat i Salut.

Promou i fomenta el desenvolupament de la cultura preventiva i la integració de la prevenció a tots els nivells de la Universitat.

Exigeix el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals i els procediments i les normes del pla de prevenció de riscos laborals.

4.5.3. Els vicerektorats

Els vicerectors i les vicerectores assisteixen el rector o la rectora en les seues tasques i exerceixen les competències que se'ls atribueixen per assegurar el regular funcionament de la Universitat de València.

En les seues actuacions han de tenir en compte de manera explícita els principis de seguretat i salut, i han d'impulsar la prevenció de riscos dins dels seus respectius àmbits.

El vicerectorat responsable en matèria de recerca

Ha d'establir criteris perquè en la recerca i en els projectes de recerca es consideren explícitament els possibles riscos i les mesures preventives que cal tenir en compte.

El vicerectorat responsable en matèria d'infraestructures

Ha d'impulsar la prevenció en les obres que es realitzen a la Universitat. En aquest sentit, ha de promoure la coordinació d'activitats, la instal·lació de mitjans de seguretat als nous edificis, el condicionament dels que ja existeixen, amb l'eliminació o la disminució dels riscos que deriven de les condicions estructurals dels edificis, de les instal·lacions i del condicionament d'equips i mobiliari dels llocs de treball i dels laboratoris.

Ha de promoure la participació del SPMA a l'hora de planificar i elaborar els projectes de les obres de nous edificis o de les reformes dels que ja existeixen.

Ha de comprovar que els projectistes adopten els principis de l'acció preventiva que estableix l'article 15.1 de la LPRL.

El vicerectorat responsable de recursos humans - PDI

Com a responsable de la gestió del personal docent i investigador, assumeix la responsabilitat de les funcions relacionades amb la tramitació dels processos de selecció del professorat, la gestió dels expedients relatius al PDI de la Universitat, l'organització de l'oferta acadèmica i de la docència, i l'elaboració i el control de la plantilla pressupostària del PDI.

Ha de vetlar perquè el personal que té al seu càrrec estiga capacitat, format i informat per a la realització de la tasca que se li encomana, amb seguretat per a la seua integritat i la seua salut i la de les persones que se'n puguen veure afectades.

El vicerectorat responsable en matèria de prevenció de riscos laborals

Assumeix la gestió de l'activitat preventiva a la Universitat de València. En aquest sentit:

- Impulsa, coordina, desenvolupa, controla i supervisa la seua gestió.
- Exerceix la presidència del Comitè de Seguretat i Salut.
- Vetla pel control i el seguiment en matèria preventiva dels serveis externs contractats per la Universitat.

4.5.4. La gerència

S'ha d'encarregar d'impulsar, coordinar i controlar que totes les actuacions portades a terme en la gestió dels serveis econòmics i administratius segueixen les directrius establertes sobre prevenció de riscos laborals, i ha de garantir la seguretat i la salut de les persones, tenint cura d'assumptes com compres, contractació amb entitats externes a la Universitat, etc., que es fan des dels serveis centrals de la Universitat, especialment els serveis o les unitats de la seua competència.

La gerència també és responsable que el personal que té al seu càrrec estiga capacitada, formada i informada per a la realització de la tasca que se li encomana, amb seguretat per a la seua integritat i la seua salut i la de les persones que se'n puguen veure afectades.

4.5.5. Les seccions de nòmines i seguretat social

Han d'assegurar que es transmeta la informació sobre els accidents de treball que hagen tingut lloc i les baixes per malaltia professional, d'acord amb el procediment establert.

4.5.6. Els centres

Les facultats i les escoles tècniques superiors són els centres encarregats de l'organització dels ensenyaments dels processos acadèmics, administratius i de gestió conduents a l'obtenció de títols acadèmics de caràcter oficial i de validesa a tot l'estat.

També organitzen ensenyaments conduents a l'obtenció de títols propis, de formació permanent i d'actualització de coneixements, així com activitats d'extensió universitària i de difusió de la cultura.

El deganat o la direcció

El deganat o la direcció del centre ostenten la representació del centre i, assistits per l'equip deganal o de direcció, exerceixen les funcions de direcció i gestió del centre. Així, els correspon la màxima autoritat i responsabilitat en matèria d'integració de la seguretat i salut al centre i han d'impulsar, coordinar, desenvolupar i controlar totes les actuacions preventives del centre i seguir les directrius establertes sobre prevenció de riscos laborals.

En funció de l'estructura interna, la grandària i el tipus de riscos detectats en l'avaluació inicial, el deganat o la direcció del centre han d'organitzar l'activitat preventiva de la manera més eficaç possible.

En concret, en matèria preventiva, s'han d'encarregar dels aspectes següents:

- Informar la junta de centre de qualsevol informació o qüestió relacionada amb la seguretat i la salut perquè aquest òrgan pugua adoptar les accions o les decisions oportunes.
- Implantar i mantenir el pla d'autoprotecció del centre. Exercir les funcions de director del pla d'autoprotecció i de cap d'emergència en les situacions d'emergència que es puguen produir. Nomenar i constituir els equips d'emergència.
- Complir i fer complir els objectius preventius establerts, acordats pel Comitè de Seguretat i Salut, a més dels que haja fixat directament el centre en funció d'informes de prevenció i de l'avaluació de riscos de l'edifici.
- Vetlar perquè les persones que estiguen al seu càrrec tinguen la formació i la informació suficient i adequada en seguretat i salut per a les activitats que realitzen, amb l'assessorament tècnic de l'Àrea de prevenció de Riscos Laborals.

- Actuar com a receptor d'informació en matèria de prevenció.
- Col·laborar activament en la implantació i la integració de l'activitat preventiva
- Totes aquelles que es consideren necessàries.

4.5.7. Els departaments

Els departaments són els òrgans que s'encarreguen de coordinar els ensenyaments d'acord amb la programació de la Universitat, fomentar la recerca i les altres activitats universitàries relatives a un àrea de coneixement o conjunt d'àrees l'afinitat de les quals o relació en justifiqui l'agrupació des d'un punt de vista acadèmic i amb criteris d'eficàcia i eficiència.

El departament s'organitza amb una estructura prou flexible perquè la prevenció es pugui tenir en compte en totes i cadascuna de les seues activitats docents i de recerca.

Els departaments s'han d'ocupar que els seus membres tinguin la formació i la informació suficient i adequada en seguretat i salut per a les activitats que exerceixen. Per aconseguir-ho, han de treballar conjuntament amb el Servei de Prevenció de la Universitat.

La direcció del departament

La direcció del departament ostenta la representació del departament i, assistida pel Consell de Departament, n'exerceix les funcions de direcció i gestió. Per això, li correspon impulsar, coordinar i controlar que totes les actuacions que s'hi duguen a terme segueixen les directrius establertes sobre prevenció de riscos laborals, especialment en allò que fa a les línies de recerca, garantint la seguretat i la salut dels membres del departament i de les persones que el visiten.

En matèria preventiva s'ha d'encarregar dels aspectes següents:

- Informar el Consell de Departament de tot allò que fa a seguretat i salut que afecte el departament.
- Posar en pràctica les directrius rebudes del director d'escola o degà de facultat en matèria de prevenció.
- Posar en coneixement de la direcció/decanat del centre, i, si escau, de gerència, les necessitats o situacions de risc, insuficiència de mitjans, deficiències, etc. que afecten les condicions de seguretat i salut dels departament o unitat.
- Proporcionar els equips de protecció individual seguint el procediment establert.
- Sol·licitar l'assessorament i, si escau, l'actuació de l'àrea de prevenció.
- Participar en la implantació del pla d'autoprotecció del departament i exercir la funció de cap d'emergència, si cal.

El i la responsable d'un projecte de recerca

El personal investigador principal, responsable de projectes de recerca, ha de garantir que el desenvolupament d'aquestes activitats es fa en condicions adequades de seguretat i que es compleix la normativa relativa a prevenció de riscos laborals.

- És el responsable de conèixer i comunicar al departament i/o a l'institut, als col·laboradors en la recerca i al PAS interessat, els riscos per a la seguretat i la salut per a les persones que comporten les activitats que es duen a terme i les mesures i activitats de protecció i de prevenció aplicables als riscos assenyalats.
- Ha de comunicar a l'Àrea de prevenció, una vegada aprovat i abans de la seua materialització, qualsevol canvi important en les condicions de treball: adquisició de maquinària o modificació de la que ja hi ha, compra de productes químics perillosos...

El i la responsable de les pràctiques

El professorat responsable d'una pràctica docent o de recerca, segons corresponga, és responsable que s'apliquen totes les mesures i bones pràctiques preventives als estudiants, doctorands, becaris, personal contractat a càrrec de projectes de recerca i personal de PAS o PDI de la UV o de qualsevol altra entitat, empresa o organisme que participe en l'activitat de què siga responsable, per tal de garantir la seguretat i la salut que afecten el lloc de treball o l'activitat que desenvolupen.

4.5.8. Els instituts universitaris de recerca

Els instituts universitaris de recerca són centres destinats a la recerca científica i tècnica o a la creació artística. Poden organitzar i desenvolupar activitats docents en estudis de doctorat i de postgrau en general, i proporcionar assessorament tècnic en l'àmbit de la seua competència.

Els instituts de la Universitat de València tenen per objecte camps d'estudis multidisciplinaris o interdisciplinaris. No es poden constituir instituts que no tinguen un objecte que coincidisca amb una àrea o àrees de coneixement d'un departament de la Universitat.

Els instituts universitaris poden ser propis de la Universitat, adscrits, mixtos o interuniversitaris.

Pel que fa als instituts mixtos, interuniversitaris o adscrits, s'ha de tenir en compte la pertinença dels treballadors a diverses empreses i, per tant, la necessitat de coordinar les activitats empresarials tal com estableix l'article 24 de la Llei de prevenció de riscos laborals i el RD 171 / 2004 que la desenvolupa.

La direcció de l'institut

Els directors d'instituts o centres d'investigació ostenten la representació del seu institut i exerceixen les funcions de direcció i gestió ordinària d'aquest, raó per la qual els correspon la màxima autoritat i responsabilitat en matèria d'integració de la seguretat i la salut dins en el seu si.

És qui s'encarrega d'impulsar, coordinar i controlar que totes les actuacions dutes a terme a l'institut seguisquen les directrius establertes sobre prevenció de riscos laborals, especialment pel que fa a les línies de recerca, i de garantint la seguretat i la salut dels

components de l'institut i de les persones que el visiten.

Específicament s'ha d'encarregar dels aspectes següents:

- Vetllar pel compliment de la normativa general en matèria de prevenció de riscos laborals, així com dels plans, dels procediments i de les mesures preventives que establisca la Universitat.
- Participar en la implantació del pla d'autoprotecció de l'institut i exercir la funció de cap d'emergència en situacions d'emergència.
- Col·laborar en la coordinació d'activitats desenvolupades a l'institut per personal aliè a aquest (empreses, proveïdors, autònoms, docents i investigadors visitants, becaris, etc.).

4.5.9. Els col·legis majors universitaris

Els col·legis majors són centres universitaris que, integrats a la Universitat de València, proporcionen residència de manera prioritària als membres de la Universitat de València i promouen la formació humana, cultural i científica dels qui hi resideixen. La seua activitat es projecta en el servei de la comunitat universitària.

La direcció n'és la responsable màxima, per la qual cosa també és responsable en matèria d'integració de la seguretat i la salut.

- Ha de col·laborar amb el Servei de Prevenció i Medi Ambient en el desenvolupament de la prevenció al seu centre, així com vetllar per la solució de les deficiències preventives establertes en l'avaluació de riscos del col·legi major, tenint en compte les recomanacions.
- Ha de participar en la implantació del pla d'autoprotecció del col·legi i exercir la funció de cap d'emergència davant les situacions d'emergència que es puguen produir.

4.5.10. Els serveis generals i centrals administratius i econòmics

Són unitats funcionals de l'estructura administrativa de la Universitat de València destinades a realitzar les activitats universitàries que són necessàries per al compliment de les seues finalitats i que no són específiques dels departaments o centres.

Constitueixen l'estructura de gestió i assessorament centralitzada necessària per dur a terme la funció administrativa i econòmica de la Universitat de València.

La responsabilitat màxima en matèria d'integració de la seguretat i la salut d'un servei correspon al seu cap de servei o director. Per tant, correspon establir les bases d'una organització preventiva a la unitat que està al seu càrrec.

Responsables d'unitats de serveis, àrees i unitats administratives

Són els responsables d'impulsar, coordinar, desenvolupar i controlar la integració de les seues actuacions preventives i de seguir les directrius establertes sobre prevenció de riscos laborals a la Universitat.

Com a funcions i responsabilitats en matèria preventiva d'aquest nivell jeràrquic, se'n poden enumerar les següents:

- Col·laborar en la implantació i el manteniment dels plans d'emergència i d'autoprotecció a l'edifici on estiga situat.
- Vetlar perquè les persones del seu servei tinguin la formació i la informació suficient i adequada en seguretat i salut per a les activitats que realitzen, amb l'assessorament tècnic de l'Àrea de prevenció de la Universitat.
- Participar en la coordinació d'activitats empresarials amb les empreses contractades pel servei.

Responsable dels serveis de recursos humans (PAS i PDI)

Han d'assegurar que les noves incorporacions reben informació sobre els procediments establerts a la Universitat sobre seguretat i salut en el treball.

Han d'informar el Servei de Prevenció i Medi Ambient de la reincorporació del personal després de baixes laborals superiors a 6 mesos per tal de fer-ne la vigilància de salut.

Responsable en matèria de contractació administrativa

Ha participar en la coordinació d'activitats empresarials. En aquest sentit, ha d'implantar mesures preventives en els plec dels concursos públics.

Així mateix, ha d'informar al Servei de Prevenció i Medi Ambient sobre les empreses contractades per la Universitat per tal d'establir-hi l'intercanvi d'informació en matèria preventiva.

Responsables dels serveis en matèria de infraestructures i de manteniment

Un correcte manteniment d'equips i instal·lacions és bàsic i necessari en la prevenció de riscos laborals, ja que detecta fallades i avaries abans que es produïsquen i s'eviten així accidents i incidents que podrien ocasionar danys al personal.

Així mateix, la realització d'obres o un bon disseny dels nous edificis, o la seua remodelació, ampliació o reforma, incideix directament en la seguretat i la salut dels treballadors.

Per tant, és molt important la coordinació d'aquests serveis amb el servei de prevenció de riscos laborals per mitjà dels seus responsables.

El responsable d'aquests serveis ha d'integrar la prevenció de riscos laborals de manera que el resultat de les seues actuacions s'adiga a les exigències legals que corresponguen com a centres de treball, tant referent a legislació de llocs de treball com a la normativa específica que hi siga aplicable.

Ha de participar en la implantació de les mesures preventives necessàries per a la correcció de les deficiències detectades en l'avaluació de riscos i en els informes preventius específics o d'investigació d'accidents i incidents que s'elaboren.

És el responsable de conèixer i comunicar al personal del seu servei els riscos per a la seguretat i la salut que comporten les activitats que s'hi desenvolupen, i les mesures i activitats de protecció i de prevenció aplicables a aquests riscos, i és el responsable que siguin aplicades eficaçment les mesures preventives a fi que no es vulnere la seguretat i la salut de les persones interessades o de terceres persones.

Ha de col·laborar amb l'àrea de prevenció en la coordinació d'activitats empresarials. Per fer-ho, ha d'informar sobre els projectes que s'han de tirar endavant a fi d'establir-hi les mesures preventives durant l'execució de les obres.

4.5.11. Tots els treballadors i treballadores

Segons l'art. 29 de la [Llei 31/1995, de Prevenció de Riscos Laborals](#)

Tots els treballadors tenen dret a:

1. Una protecció eficaç en matèria de seguretat i salut laboral.
2. Una informació sobre els riscos existents, tant els que afecten l'empresa en conjunt com cada tipus de treball o funció, així com sobre les mesures i les activitats de prevenció i/o proteccions aplicables.
3. Ser informats sobre les situacions i les mesures d'emergència, els primers auxilis i l'evacuació.
4. La consulta i participació en matèria de prevenció a través dels seus representants en el Comitè de Seguretat i Salut.
5. Rebre una formació teòrica i pràctica, suficient i adequada, tant en el moment de la contractació com quan es produïsquen canvis en les funcions o tecnologies a utilitzar.
6. Disposar d'equips de treball adequats a les tasques que han de realitzar i convenientment adaptats a aquest efecte.
7. Rebre gratuïtament els equips de protecció individual necessaris per a l'acompliment de les seues funcions de forma segura.
8. La vigilància del seu estat de salut en l'àmbit laboral, sempre amb respecte del seu dret a la intimitat i la confidencialitat de la informació.

Tots els treballadors han de:

1. Vetlar per la seua pròpia seguretat i la d'aquells treballadors que es puguin veure afectats pel seu treball.
2. Usar adequadament, d'acord amb la seua formació, la informació i les instruccions rebudes, les màquines, les eines, els equips, les substàncies perilloses i, en general, qualsevol altres mitjans amb què desenvolupen la seua activitat.
3. Utilitzar correctament els mitjans i els equips de protecció facilitats per la institució.
4. Utilitzar correctament els dispositius de seguretat existents.

5. Informar els superiors i els treballadors designats o, si és el cas, al servei de prevenció, de les situacions que, al seu judici, comporten risc per a la seguretat i la salut dels treballadors.
6. Contribuir al compliment de les obligacions establertes per l'autoritat competent.
7. Cooperar amb la UV perquè aquesta pugui garantir unes condicions de treball segures i que no comporten riscos per a la seguretat i salut dels treballadors.

4.5.12. Estudiants

Han de vetllar, segons les seues possibilitats i mitjançant el compliment de les mesures de prevenció que en cada cas siguen adoptades, per la seua pròpia seguretat i salut en la seua activitat a la Universitat.

- Han d'usar adequadament les màquines, els aparells, les eines, les substàncies perilloses, els equips de transport i, en general, qualssevol altres mitjans amb què desenvolupen la seua activitat.
- Han d'utilitzar correctament els mitjans i els equips de protecció, d'acord amb les instruccions rebudes.
- No han de posar fora de funcionament i han d'utilitzar correctament els dispositius de seguretat existents o que s'instal·len en els medis relacionats amb la seua activitat o als llocs de treball en què aquesta es realitze.
- Informar immediatament el responsable docent de qualsevol situació que, al seu judici, comporte, per motius raonables, un risc per a la seguretat i la salut de les persones.
- Contribuir al compliment de les obligacions establertes a fi de protegir la seguretat i la salut a la Universitat.
- Cooperar amb la Universitat perquè aquesta pugui garantir que les activitats que es duen a terme no impliquen riscos per a la seguretat i la salut de la comunitat universitària.

5. L'AVALUACIÓ DE RISCOS LABORALS

L'avaluació de riscos laborals és un dels pilars fonamentals que sustenta tota acció preventiva, tal com exposa la Llei 31/1995, de Prevenció de Riscos Laborals. Gràcies a l'avaluació de riscos laborals la Universitat té coneixement de la seua situació pel que fa a la seguretat i la salut dels seus treballadors. És a dir, ens permet disposar d'un diagnòstic de la prevenció de riscos laborals, perquè els responsables corresponents puguin adoptar les mesures de prevenció necessàries.

L'article 3.1 del RSP defineix expressament l'avaluació de riscos laborals com el procés dirigit a estimar la magnitud d'aquells riscos que no s'hagen pogut evitar. Aquesta avaluació inicial s'ha de fer tenint en compte, amb caràcter general, la naturalesa de l'activitat, les característiques dels llocs de treballs existents i dels treballadors i les treballadores que els hagen d'exercir (article 16.2 de la LPRL). Es desplega en el capítol II del RSP.

L'avaluació de riscos laborals ens dóna la informació necessària per implantar les mesures de prevenció i de protecció necessàries, evitant danys a les persones durant la realització del seu treball. No obstant això, l'avaluació de riscos és un procés dinàmic que és necessari actualitzar periòdicament.

De l'avaluació de riscos, se'n dedueix la necessitat d'adoptar mesures preventives i, per tant, cal:

- Eliminar o reduir el risc, mitjançant mesures de prevenció en l'origen, organitzatives, de protecció col·lectiva, de protecció individual o de formació i informació als treballadors.
- Controlar periòdicament les condicions, l'organització i els mètodes de treball i l'estat de salut dels treballadors.

L'avaluació inicial de riscos ha de fer-se en tots i cadascun dels llocs de treball de l'empresa. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte:

- Las condicions de treball existents o previstes.
- La possibilitat que el treballador o la treballadora que l'ocupe siga especialment sensible, per les seues característiques personals o estat biològic conegut, a alguna d'aquestes condicions. S'hi inclouen treballadores en situació d'embaràs, part recent o període de lactància natural.

5.1. PROCEDIMENT

En general, l'avaluació de riscos inclou fases diferenciades i consecutives: la identificació dels factors de risc i les deficiències originades per les condicions de treball, l'eliminació dels riscos o factors que siguen evitables, la valoració dels no evitables i, finalment, la proposta de mitjans per controlar, reduir i eliminar, sempre que siga possible, tant els factors de risc com els riscos associats.

L'avaluació de riscos també ha d'incloure la identificació dels incompliments de la normativa vigent general i específica que siga aplicable a la Universitat, la qual cosa, tot i no generar un risc en el sentit estricte, sí que és un aspecte que s'ha de tractar, com a mínim, com a *deficiència*.

El model general d'avaluació de riscos laborals s'ha d'ajustar als criteris bàsics de la metodologia d'avaluació elaborada per l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball. Per a les avaluacions de riscos ergonòmics o higiènics s'han de fer servir

procediments específics normalitzats.

L'avaluació de riscos ha d'incloure la realització dels mesuraments, les anàlisis o els assajos que es consideren necessaris, llevat que es tracte d'operacions, activitats o processos en què la apreciació professional directa i acreditada permeti arribar a una conclusió sense necessitat de recórrer-hi, sempre que es complisca el que disposa el paràgraf anterior. En qualsevol cas, si hi ha normativa específica aplicable, el procediment d'avaluació s'hi haurà d'ajustar.

Quan l'avaluació exigisca la realització de mesures, anàlisis o assajos i la normativa no indique o concrete els mètodes que s'hi ha d'utilitzar, o quan els criteris d'avaluació que preveu aquesta normativa hagen de ser interpretats o precisats a la llum d'altres criteris de caràcter tècnic, es poden fer servir, si n'hi ha, els mètodes o els criteris recollits en:

- Normes UNE.
- Guies de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, de l'Institut Nacional de Silicosis i protocols i guies del ministeri amb competències en sanitat i consum, així com de les institucions competents de les comunitats autònomes.
- Normes internacionals.
- En absència dels anteriors, guies d'altres entitats de reconegut prestigi en la matèria o altres mètodes o criteris professionals descrits documentalment amb un nivell de confiança equivalent.

Fase 1: Recollida de dades

L'avaluació de riscos s'ha de fer per centres. Es visiten els centres i es recull informació dels departaments, de les unitats administratives o dels serveis situats al centre sobre els llocs de treball existents, tasques que realitzen, locals que utilitzen i instal·lacions.

Fase 2: Visites

Es visiten els diversos llocs de treball per recollir informació sobre les tasques que es desenvolupen. S'obté informació proporcionada pels treballadors i treballadores o els seus representants:

- Observació directa in situ, amb visita als diferents llocs i llocs de treball i recollida d'informació relativa a les tasques que s'hi desenvolupen.
- Obtenció d'informació de la persona que ocupa el lloc avaluat sobre les tasques que desenvolupa i els riscos a què pot estar exposat.
- Mesura de variables ambientals, si escau.

Fase 3: Elaboració de la documentació

Una vegada identificat el factor de risc, cal estimar el risc tenint en compte la potencial severitat del dany i la probabilitat que tinga lloc.

La severitat, que indica el dany que es pot produir al treballador o la treballadora si es materialitza el risc:

- **Lleu**: contusions, erosions, talls superficials, esquinços, irritacions, petites cremades superficials. En general, lesions o trastorns que requereixen tractament mèdic i que poden ocasionar en alguns casos baixa laboral de curta durada.
- **Greu**: laceracions, cremades extenses, commocions, fractures menors, trastorns musculoesquelètics, malaltia crònica que condueix a una incapacitat menor.
- **Molt greu**: amputacions, lesions múltiples, fractures majors, intoxicacions, càncer, malalties cròniques que escurcen severament la vida, incapacitats permanents, gran invalidesa, mort.

La probabilitat, que indica si és o no és factible que el risc es materialitzi en les condicions existents:

- **Baixa**: l'exposició al perill és ocasional, el dany s'esdevé ben poques vegades.
- **Mitjana**: el dany passa en algunes ocasions, l'exposició al perill és freqüent o afecta bastants persones.
- **Alta**: té lloc ben segurament a mitjà o llarg termini.

L'estimació dels riscos s'efectua a partir de la taula següent:

	Lleu	Greu	Molt greu
Baixa	Risc trivial	Risc intolerable	Risc moderat
Mitjana	Risc intolerable	Risc moderat	Risc important
Alta	Risc moderat	Risc important	Risc intolerable

Els nivells de riscos indicats en el quadre anterior formen la base per decidir si es requereix millorar els controls existents o implantar-ne de nous, així com la temporització de les accions. El criteri per a la presa de decisions es mostra en la taula següent:

Trivial (T)	No es requereix acció específica.
Tolerable (TO)	No cal millorar l'acció preventiva. Tanmateix, s'han de considerar solucions més rendibles o millores que no suposen una càrrega econòmica important. Es requereixen comprovacions periòdiques per assegurar que es manté l'eficàcia de les mesures de control.
Moderat (MO)	S'han de fer esforços per reduir el risc i determinar les inversions necessàries. Les mesures per reduir el risc s'han d'implantar en un període determinat. Quan el risc moderat està associat a conseqüències extremadament nocives, cal una acció posterior per establir, amb més precisió, la probabilitat de dany com a base per determinar la necessitat de millora de les mesures de control.
Important (I)	No s'ha de començar el treball fins que s'haja reduït el risc. Potser calguen recursos considerables per controlar el risc. Quan el risc corresponga a un treball que ja s'està realitzant, s'ha de remeiar el problema en un temps inferior al dels riscos moderats.
Intolerable (IN)	No ha de començar ni continuar el treball fins que no es reduïska el risc. Si no és possible reduir el risc, fins i tot amb recursos il·limitats, s'ha de prohibir el treball.

La comprovació que les mesures proposades a la planificació tenen els efectes desitjats, l'ha de fer el Servei de Prevenció i Medi Ambient.

Fase 4: Revisions

L'avaluació ha de ser revisada sempre que es complisquen les condicions següents:

- Quan així ho establisca una disposició específica.
- Quan es trien nous equips de treball, substàncies o preparats químics, s'introdueixen noves tecnologies o es modifiqui el condicionament dels llocs de treball.
- Quan s'incorpore un treballador menor de 18 anys, i les seues característiques o estat biològic el facen especialment sensible a determinats riscos.
- Quan en cas de maternitat o període de lactància no s'haja considerat aquesta situació específica en l'avaluació inicial.
- Quan en els controls periòdics de les condicions de seguretat s'haja detectat que les activitats preventives són insuficients o inadequades.
- Quan en els controls periòdics de la vigilància de la salut s'haja detectat que les activitats preventives són insuficients o inadequades.
- Quan es produïsquen danys per a la salut.

- Quan es done una situació epidemiològica segons dades aportades per les autoritats sanitàries o altres fonts.
- Quan s'acorde amb els representants dels treballadors i les treballadores tenint en compte la deterioració al llarg del temps dels mitjans utilitzats en el procés productiu.

5.2. LA PLANIFICACIÓ DE L'ACTIVITAT PREVENTIVA

Si el resultat de l'avaluació fa paleses situacions de risc o de perill, la Universitat ha de planificar l'activitat preventiva a fi d'eliminar o controlar i reduir aquests riscos, d'acord amb un ordre de prioritats en funció de la magnitud i el nombre de treballadors i treballadores que hi estan exposats.

A la Universitat de València, aquesta activitat es compleix de dues maneres:

- Mitjançant les accions preventives que es recullen com a resultat de l'avaluació de riscos laborals, que han de dur a terme els seues responsables, segons l'estructura preventiva de la Universitat.
- A través de la planificació de l'activitat preventiva anual, que, presentada en el Comitè de Seguretat i Salut, recull les activitats planificades per l'Àrea de prevenció del SPMA i que s'estructura en àrees i programes de desenvolupament.

6. LA VIGILÀNCIA DE LA SALUT

La vigilància de la salut dels treballadors, l'estableixen l'art. 22 de la LPRL i el punt 3.37 del Reglament dels Serveis de Prevenció. Es defineix per les característiques següents:

- És garantida i és gratuïta: la Universitat de València està obligada a la vigilància de la salut dels seus treballadors i treballadores.
- És voluntària: només pot dur-se a terme si el treballador o treballadora hi dóna el consentiment. Tanmateix, s'exceptuen els casos següents:
 - Que els reconeixements siguen indispensables per avaluar els efectes de les condicions de treball sobre la salut dels treballadors i les treballadores.
 - Que l'estat de salut del treballador o la treballadora pugua constituir un perill per a ell o ella o per a terceres persones.
 - Que hi haja una disposició legal relacionada amb la protecció de riscos específics i activitats d'especial perillositat que obliguen a realitzar aquests reconeixements.
- És específica: es realitza en funció dels riscos existents al lloc de treball.
- És confidencial: es duu a terme respectant sempre el dret a la intimitat i a la dignitat de la persona i a la confidencialitat de tota la informació relacionada amb l'estat de salut. Només hi té accés el metge o la metgessa del treball, el treballador o treballadora i l'autoritat sanitària.

- La intimitat està garantida pel lloc en què es fa la vigilància: gabinets de salut situats a cada campus de la Universitat de València amb autorització de la conselleria amb competències en matèria de sanitat.
- La confidencialitat està garantida en armaris i arxius amb clau a càrrec del personal sanitari. Les dades informatitzades compleixen la llei de confidencialitat de dades. Els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició poden exercitar-se davant l'Àrea de prevenció del SPMA de la Universitat de València.
- Els resultats són comunicats personalment als treballadors i les treballadores, als quals es lliura la documentació amb les dades de les proves realitzades.
- Contingut ajustat: en la realització són aplicats els protocols de vigilància sanitària específica elaborats pel ministeri amb competències de sanitat i consum. En cas que no hi haja protocol específic, hi són aplicables els protocols elaborats per l'Àrea de prevenció, en els quals s'inclouen determinats indicadors biològics en funció del risc, com en el cas de riscos derivats de l'exposició a agents biològics, pols, fums, gasos i vapors, risc químic o patologia de la veu en el professorat.
- Inclouen una història clinicolaboral.

La Llei de Prevenció de Riscos Laborals estableix tres tipus de reconeixements:

1. **Inicials:** El Servei de Recursos Humans (PAS) remet el treballador o treballadora al gabinet de salut que corresponga segons el campus a què ha estat sigui destinat, on se li fan els reconeixements de nou ingrés o de canvi de lloc o d'activitat. S'elabora així un informe d'apte / no apte / apte condicionat, que s'envia al Servei de RRHH (PAS).

Quant al PDI funcionari, es fa el reconeixement mèdic de nou ingrés i quan la institució ho demana.

2. **Periòdics:** La legislació actual no estableix una periodicitat determinada per a aquest tipus de reconeixement, excepte en alguns casos que la normativa estableix específicament un règim d'annualitat. Per tant, l'organització dels reconeixements del personal s'estructura, atesos els factors de risc a què estan exposats els treballadors i les treballadores, de la manera següent:
 - Reconeixements anuals: els treballadors i les treballadores obligats a sotmetre's a un reconeixement anual, que són els que estan exposats a amiant, benzè, clorur de vinil, plom i els seus compostos, radiacions ionitzants i soroll, són citats per al seu reconeixement anual. Aquest també és el cas dels treballadors o treballadores que, per prescripció mèdioca, s'han de sotmetre a revisió anual.
 - Reconeixements biennals: Aquest tipus de reconeixement, que es practica al personal no exposat als riscos esmentats en l'apartat anterior, té caràcter voluntari.

3. **Després d'absència prolongada per motius de salut:** Aquests reconeixements es fan al gabinet de salut del campus corresponent, amb la finalitat de descobrir els eventuais orígens professionals de la malaltia que ha determinat l'absència prolongada del treballador o treballadora. Com a resultat del reconeixement es recomanen les accions apropiades per tal de protegir el treballador o la treballadora.

El personal sanitari de l'Àrea de prevenció del SPMA s'hi posa en contacte per al seu reconeixement. Els resultats i les seues conclusions formen part de la documentació preventiva de què la Universitat està obligada a disposar.

Amb data 26 de juliol de 1999, la Conselleria de Sanitat va autoritzar les instal·lacions i l'activitat sanitària de l'Àrea de prevenció del SPMA de la Universitat de València al campus dels Tarongers, en compliment de l'Ordre de 20 de febrer de 1998, de la Conselleria de Sanitat, per la qual es despleguen les competències de l'autoritat sanitària a la Comunitat Valenciana. Posteriorment es va autoritzar l'activitat sanitària als campus de Blasco Ibáñez (1 de febrer de 2001) i de Burjassot-Paterna (17 d'octubre de 2002).

Anualment, la conselleria responsable en matèria de sanitat realitza una inspecció a la unitat de salut laboral per comprovar que es compleix allò que estableixen el Reial decret 39 / 1997, de 17 de gener, que desenvolupa el Reglament dels Serveis de Prevenció, i l'Ordre de 20 de febrer de 1998, de la Conselleria de Sanitat de la Generalitat Valenciana, referent a la vigilància de la salut dels treballadors, i el RD 834/2011.

6.1. TREBALLADOR/A SENSIBLE I MATERNITAT

L'article 25 de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals recull la necessitat de protecció de treballadors especialment sensibles.

“Protecció de treballadors especialment sensibles a determinats riscos

1. L'empresari ha de garantir de manera específica la protecció dels treballadors que, per les seues característiques personals o el seu estat biològic conegut, inclosos aquells que tinguen reconeguda la situació de discapacitat física, psíquica o sensorial, siguen especialment sensibles als riscos derivats del treball. Amb aquesta finalitat, ha de tenir en compte aquests aspectes en les avaluacions dels riscos i, segons aquestes, ha d'adoptar les mesures de prevenció i protecció necessàries.

Els treballadors no han d'ocupar aquells llocs de treball en què, a causa de les seues característiques personals o el seu estat biològic o per la seua discapacitat física, psíquica o sensorial degudament reconeguda, puguen tant ells com els altres treballadors i altres persones relacionades amb l'empresa exposar-se a situacions de perill o, en general, quan es troben manifestament en estats o situacions transitòries que no responguen a les exigències psicofísiques dels llocs de treball respectius.

2. Així mateix, l'empresari ha de tenir en compte en les avaluacions els factors de risc que puguen afectar la funció de procreació dels treballadors i les treballadores, en

particular a causa d'exposició a agents físics, químics i biològics que puguin exercir efectes mutagènics o de toxicitat per a la procreació, tant en els aspectes de la fertilitat com del desenvolupament de la descendència, per tal d'adoptar les mesures preventives necessàries.”

“Art. 26. Protecció a la maternitat

... Si els resultats de l'avaluació revelen un risc per a la seguretat i la salut o una possible repercussió sobre l'embaràs o la lactància de les treballadores esmentades, l'empresari ha d'adoptar les mesures necessàries per evitar l'exposició a aquest risc, a través d'una adaptació conciliació de les condicions o del temps de treball de la treballadora afectada. Aquestes mesures han d'incloure, quan siga necessari, la no-realització de treball nocturn o de treball a torns.

... Si aquest canvi de lloc no és possible tècnicament o objectivament, o no es pot exigir raonablement per motius justificats, es pot declarar el pas de la treballadora afectada a la situació de suspensió del contracte per risc durant l'embaràs.

...Aquest article és també aplicable durant el període de lactància natural.”

... Quan l'adaptació de les condicions o del temps de treball no siga possible o, malgrat aquesta adaptació, quan les condicions d'un lloc de treball puguin influir negativament en la salut de la treballadora embarassada o del fetus, i així ho certifiquen els serveis mèdics de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o de les mútues, amb l'informe del metge del Servei Nacional de la Salut que assistisca facultativament la treballadora, aquesta haurà de desenvolupar un lloc de treball o una funció diferent i compatible amb el seu estat. L'empresari haurà de determinar, amb consulta prèvia als representants dels treballadors, la relació de llocs de treball exempts de riscos a aquest efecte”.

Per tant, la Universitat ha de garantir “de manera específica” la protecció d'aquests treballadors, mitjançant una adaptació del seu lloc.

Instrucció tècnica d'adaptació o canvi de lloc de treball per a personal especialment sensible.

6.2. MALALTIES PROFESSIONALS I MALALTIES DERIVADES DEL TREBALL

L'art 116 de la Llei General de Seguretat Social defineix la **malaltia professional** com “la contreta a conseqüència del treball executat per compte d'altri en les activitats que s'especifiquen en **el quadre** que s'aprove per les disposicions aplicables i el desplegament d'aquesta llei, i que aquesta procedisca per l'acció d'elements o substàncies que en aquest quadre s'indiquen per a cada malaltia professional”.

D'acord amb aquesta definició, perquè una malaltia es considere “malaltia professional” s’han de complir-se els requisits següents:

1. Que siga a conseqüència de les activitats que s'especifiquen en el quadre de malalties professionals. És un quadre limitat, amb una llista tancada de malalties professionals. Tanmateix, les malalties professionals que no hi consten, poden ser incloses en el concepte d'accident laboral, segons que estableix l'article 115, apartat I, de la LGSS, però no tindran la consideració de malaltia professional.
2. Que procedisca de l'acció de substàncies o elements que en el quadre de malalties professionals s'indiquen per a cada malaltia.
3. Quan es produeix una malaltia no inclosa en el quadre de malalties professionals, però es pot establir una relació causal amb l'exposició laboral, aquesta malaltia pot ser legalment reconeguda com a **malaltia derivada del treball**. Llavors, la seua acció protectora s'assimila a accident de treball (art. 115, punt 2, de la LGSS).

[Quadre de malalties professionals](#)

El Servei de Prevenció i Medi Ambient de la Universitat de València rep notificació de l'estudi dels casos de malaltia professional, l'estudia i fa a la persona una adaptació del lloc de treball, un reconeixement mèdic i un control periòdic de la seua salut.

7. ERGONOMIA I PSICOSOCIOLOGIA

7.1. ERGONOMIA

Dins de l'Àrea de prevenció hi ha la Unitat d'Ergonomia i Psicosociologia. L'ergonomia s'encarrega del disseny i adaptació dels llocs de treball, i permet l'elecció dels equips i mètodes de treball i de producció més adients per mirar d'atenuar el treball monòton i repetitiu i reduir-ne els efectes en la salut.

L'Associació Internacional d'Ergonomia defineix l'ergonomia com el conjunt de coneixements científics aplicats perquè el treball, els sistemes, els productes i els ambients s'adapten a les capacitats i limitacions físiques i mentals de la persona.

Les vies per a l'estudi dels riscos ergonòmics als llocs de treball dels treballadors i les treballadores de la Universitat de València són la realització d'informes ergonòmics dels llocs de treball i les avaluacions de riscos ergonòmics d'un departament, servei, unitat o lloc de treball, etc.

7.1.1. Avaluació ergonòmica

L'objecte principal és realitzar un bon disseny del sistema de treball de manera que siga eficient, segur i “saludable” per a les persones que en formen part. En cas que el sistema ja existisca, s'analitza amb la finalitat de poder proposar una intervenció justificada d'acord

amb els problemes diagnosticats. Concretament, cal considerar: la tasca, la persona, les condicions de treball i la càrrega de treball.

Mitjançant aquest procediment d'avaluació de riscos inicial i periòdica es pretén identificar els riscos ergonòmics associats a cada lloc de treball, i també planificar l'activitat preventiva.

7.1.2. Informes ergonòmics

Els informes ergonòmics pretenen realitzar una anàlisi ergonòmica amb la finalitat de determinar els factors d'influència i quins han de ser els seus valors per aconseguir el confort i, per tant, l'eficàcia en el treball, per atendre les necessitats ergonòmiques dels treballadors de la Universitat de València, quan el seu estat de salut requereix l'adaptació del seu lloc de treball a la pròpia persona.

Els treballadors de la Universitat de València poden sol·licitar, a través de la web del Servei de Prevenció i Medi Ambient, assessorament tècnic des del punt de vista ergonòmic del seu lloc de treball d'acord amb les necessitats i en compliment de la normativa aplicable en matèria de riscos ergonòmics.

Instrucció tècnica avaluació de riscos ergonòmics

7.2. PSICOSOCIOLOGIA

S'entén per factors psicosocials el conjunt de característiques i exigències del treball i la seua organització que, en confluïr amb les capacitats, les necessitats i les expectatives del treballador o treballadora, incideixen negativament en la salut.

La psicociologia estudia, d'una banda, les condicions de la relació laboral relacionades directament amb l'organització, el contingut del treball i la realització de la tasca, i, de l'altra, les capacitats del treballador, les seues necessitats, la seua cultura i fins i tot la seua situació personal fora del treball, i tot això en la mesura en què tinga capacitat per afectar tant el benestar o la salut dels treballadors com el seu rendiment i satisfacció en el treball.

Els riscos psicosocials són les conseqüències psicològiques, físiques i socials negatives que es deriven de deficiències en el disseny, l'organització i la gestió del treball, de manera que poden ocasionar estrès laboral, insatisfacció laboral, càrrega mental, càrrega física, assetjament psicològic, síndrome d'esgotament professional, violència al lloc de treball, assetjament sexual...

Per a la prevenció d'aquests danys laborals, la Universitat de València disposa de la Comissió de Riscos Psicosocials.

Aquesta comissió paritària naix del Comitè de Seguretat i Salut per desenvolupar les activitats relacionades amb el risc psicosocial i els seus integrants formen part d'aquest Comitè.

La Llei 31/1995, de Prevenció de Riscos Laborals, i el Reial decret 39/1997, que aprova el Reglament dels Serveis de Prevenció en l'àmbit de la seguretat i la salut en el treball,

obliguen els empresaris a prendre mesures preventives per avaluar i controlar els factors psicosocials i organitzatius que poden suposar un risc per a la salut dels treballadors.

Tota persona té dret a ser tractada amb dignitat i respecte, i per raó d'aquest dret universal es declara la violència laboral com un atemptat a la dignitat de les persones que integren la comunitat universitària. Es rebutja i prohibeix qualsevol pràctica d'aquesta índole en l'àmbit de les activitats laborals i acadèmiques i es fa un pronunciament inequívoc de no tolerar aquestes accions, així com de facilitar els mitjans preventius necessaris per evitar-ne l'aparició.

La Universitat de València ha de prendre mesures preventives per avaluar i controlar els factors de caràcter psicosocial que poden suposar un risc per a la salut dels seus treballadors i treballadores. Per aquesta raó, disposa d'un Protocol d'actuació davant factors de risc psicosocial que pretén aportar solucions preventives, negociades i integrals de caràcter intern a la Universitat.

Aquest Protocol s'aplica a tot el personal d'administració i serveis (PAS) i docent i investigador (PDI). S'aplica també en els casos de riscos psicosocials que tinguen l'origen a la UV i que afecten personal d'altres empreses o entitats. En aquest sentit, i mitjançant la coordinació d'activitats empresarials, s'ha d'informar d'aquest Protocol a les empreses subcontractades i a les fundacions tutelades per la UV.

La Comissió de Riscos Psicosocials és l'encarregada d'elaborar les propostes de solució i de fer-ne el seguiment i control.

Protocol d'actuació davant factors de risc psicosocial en l'àmbit de la Universitat de València (ACGUV 09/03/2016)

8. **SEGURETAT EN EL TREBALL**

D'acord amb l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, l'especialitat de seguretat en el treball es defineix com el conjunt de tècniques i procediments que tenen per objecte eliminar o disminuir el risc que es produïsquen accidents de treball i malalties professionals, en relació amb el personal de la Universitat de València i tota la comunitat universitària, mitjançant activitats i tècniques de prevenció.

El seu estudi inclou la detecció dels riscos d'accident de treball, les condicions materials que posen en perill la integritat en el treball, la seua supressió i la protecció contra danys o pèrdues. Els elements objecte d'estudi són: el lloc i la superfície de treball, les eines, les màquines, l'electricitat, els incendis i explosions, l'emmagatzematge, manipulació i transport de càrregues, la senyalització i, finalment, el manteniment d'instal·lacions i equips.

Els estudis que s'han de dur a terme comencen des del mateix moment en què es dissenya el projecte empresarial, o activitat que es vol implantar, i el seu seguiment abasta tota la vida útil dels processos, així com la consecució de les tasques previstes. De tot plegat, se n'ha d'estudiar els riscos identificats i avaluar-los, i després proposar les mesures correctores corresponents, amb el nomenament del responsable de posar-les en marxa i la fixació de la data d'execució.

Es persegueixen essencialment dos tipus d'objectius:

- Avaluació dels riscos (inclosa la seua identificació) i investigació d'accidents.
- Correcció i control dels riscos (inclosa la seua eliminació), en conseqüència.

Es denomina risc laboral tot aquell aspecte del treball que té la potencialitat de causar un dany. La prevenció de riscos laborals és la disciplina que busca promoure la seguretat i la salut dels treballadors i les treballadores mitjançant la identificació, l'avaluació i el control dels perills i riscos associats a un procés productiu, a més de fomentar el desenvolupament d'activitats i mesures necessàries per prevenir els riscos derivats del treball.

L'estudi de les condicions de treball com a determinants de la salut dels treballadors fa necessari analitzar cada un dels factors o variables que hi intervenen, tenint present l'individu en situació de treball, ja que s'han d'analitzar conjuntament les persones i els llocs de treball.

A partir de la informació recollida sobre l'assumpte, es valorarà el cas i se n'elaboraran les conclusions en funció de criteris objectius segons els coneixements tècnics i les bones pràctiques vigents.

En cas de dubte, s'han d'adoptar les mesures preventives més favorables, des del punt de vista de la prevenció.

Si hi ha normativa específica aplicable, cal tenir-la en compte. Quan siga necessària la realització de mesuraments i la normativa no indique o concrete els mètodes que hi han d'utilitzar-se, o quan els criteris d'aquesta normativa s'hagen d'interpretar o precisar a la llum d'altres criteris de caràcter tècnic, es poden utilitzar, si n'hi ha, els mètodes o els criteris recollits en:

- Normes UNE
- Guies de l'INSHT, així com d'institucions competents de les comunitats autònomes, com INVASSAT (L'Institut Valencià de Seguretat i Salut en el Treball)
- Normes internacionals
- Guies de reconegut prestigi
- NTP de l'INSHT (Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball)

S'ha de disposar de registres documentals o electrònics, necessaris i suficients, sobre les accions realitzades.

8.1. PLANES D'AUTOPROTECCIÓ

Segons que estableix l'article 20, Mesures d'emergència, de la Llei 31/1995, de Prevenció de Riscos Laborals, la Universitat de València, tenint en compte les seues dimensions, les seues activitats i la possible presència de persones alienes a la institució, ha d'analitzar les possibles situacions d'emergència i adoptar les mesures necessàries per evitar-ne les conseqüències, fonamentalment en relació amb els primers auxilis, la lluita contra incendis i l'evacuació dels treballadors. Per fer-ho, ha de designar el personal encarregat de posar en pràctica aquestes mesures i de comprovar periòdicament el seu correcte funcionament.

Aquest personal ha de tenir la formació necessària, n'hi ha d'haver prou per complir la seua comesa i ha de disposar de material adequat, en funció de les circumstàncies de l'emergència.

El Reial Decret 393/2007, de 23 de març, aprova la Norma Bàsica d'Autoprotecció (NBA), que defineix i desenvolupa l'autoprotecció, i que estableix els mecanismes de control per part de les administracions públiques. D'acord amb aquest RD és obligatori dur a terme un procés d'elaboració, implantació i manteniment de plans d'autoprotecció dels centres, establiments i dependències dedicats a activitats que puguen donar origen a situacions d'emergència, en funció de les seues característiques constructives i l'ús a què es destinen.

En qualsevol cas, els continguts i l'estructura que determina la norma bàsica d'autoprotecció per al desenvolupament dels plans d'autoprotecció són compatibles amb els objectius de l'article 20 de la LPRL. De fet, cal considerar que el pla d'emergència (o pla d'actuació davant emergències, com es denomina en la NBA) és una part del pla d'autoprotecció, que té un abast més ampli que la mera indicació, organització i adopció de les mesures d'emergència necessàries. Així, per exemple, la NBA aprofundeix la identificació i avaluació dels riscos que pot generar una emergència en aspectes que no solen estar inclosos en un pla d'emergència

a l'ús, ja que aquesta anàlisi forma part del procés general d'avaluació de riscos obligatori en l'àmbit de la seguretat laboral. És per això que la Universitat de València considera prioritari l'elaboració, la implantació i el manteniment de plans d'autoprotecció en tots els seus edificis, estiguen o no inclosos en l'àmbit d'aplicació de la NBA.

El pla d'autoprotecció d'un edifici de la UV és el document on es descriuen tota les accions i mesures encaminades a prevenir i controlar els riscos sobre les persones i els béns, amb l'objecte de donar una resposta adequada a les possibles situacions d'emergència i garantir, d'aquesta manera, la integració d'aquestes actuacions amb els sistemes públics d'emergència: bombers, protecció civil, policia, etc. Aquest pla d'autoprotecció aborda la identificació i avaluació dels riscos, les accions i mitjans necessaris per a la prevenció i el control de riscos, així com les mesures de protecció i altres actuacions que cal adoptar en cas d'emergència. S'estableix una estructura organitzativa interna on s'identifiquen les funcions i les responsabilitats de tots els seus membres davant una emergència.

L'Àrea de prevenció de la Universitat de València ha de proporcionar el suport i l'assessorament necessaris per a l'elaboració i la implantació dels plans d'autoprotecció. A més, ha d'organitzar les relacions que calguen amb serveis externs a la Universitat, en particular en matèria d'assistència mèdica d'urgència, salvament i lluita contra incendis. També ha de realitzar les gestions necessàries per registrar-los i elevar-los a àmbits superiors i estar integrats en plans d'emergències territorials o comarcals.

Per afrontar amb garanties aquest enfocament global s'imposa la necessitat de col·laboració entre diferents serveis i unitats competents per a l'elaboració, la implantació i el manteniment d'aquests plans d'autoprotecció, entre els quals destaquen:

- Servei d'Unitat Tècnica, com a responsable del disseny, la construcció i la posada en marxa dels nous centres i dependències.
- Servei Tècnic i de Manteniment, com a responsable del manteniment de tots els centres i dependències, tant dels nous com dels que ja existeixen.
- Àrea de Prevenció del Servei de Prevenció i Medi Ambient, com a assessor de la seguretat i salut de la comunitat universitària.
- Titulars dels centres i dependències (deganes i degans, directores i directors, administradores i administradors...), com a responsables d'aquests centres i dependències, i per tant també responsables en matèria d'autoprotecció.

La integració de la prevenció a la Universitat, en tot allò que fa a l'autoprotecció, implica que els serveis i les unitats citats assumeixen aquestes competències coordinadament.

A més, s'ha de consultar amb els representants dels treballadors per dur a terme la implantació, el simulacre i el manteniment dels plans d'autoprotecció de la UV.

Atès el gran nombre de treballadors i estudiants que treballen i estudien a la Universitat, i per raó que la majoria dels seus edificis són de pública concurrència, s'han adquirit

desfibril·ladors semiautomàtics (DESA) perquè els centres se'n facen responsables i puguen actuar davant una emergència sanitària greu. Així, ha format personal voluntari en el maneig dels DESA.

Els DESA estan situats a les consergeries dels edificis o prop d'aquestes.

La Universitat també ha adquirit cadires d'evacuació per a persones amb mobilitat reduïda localitzades als diferents edificis.

8.2. INVESTIGACIÓ D'ACCIDENTS

La investigació d'accidents de treball té com a objectiu principal la deducció de les causes que els han generat a través del coneixement previ dels fets esdevinguts. Assolint aquest objectiu, els objectius immediats persegueixen rendibilitzar els coneixements obtinguts per dissenyar i implantar mesures correctores encaminades tant a eliminar-ne les causes i evitar així la repetició del mateix accident o d'un altre de semblant, com a aprofitar-ne l'experiència per millorar la prevenció a la Universitat de València.

L'article 16.3 de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals obliga l'empresari a investigar els fets que hagen produït un dany per a la salut dels treballadors. També l'obliga, quan en ocasió de la vigilància de la salut prevista en l'article 22 hi haja indicis que les mesures de prevenció són insuficients, a dur a terme una investigació sobre aquest tema, a fi de detectar-ne les causes.

Els accidents de treball s'han d'investigar al més aviat possible i és molt important, sempre que siga possible, visitar el lloc on s'han produït (lloc o zona de treball) per realitzar una reconstrucció dels fets tan ajustada a la realitat com siga possible. La visita al lloc de treball ha d'ajudar a comprendre el procés de treball, els equips i les eines existents, etc. Sempre que siga possible, és aconsellable observar com es realitza el treball habitualment al lloc de l'accident. Els subjectes que poden estar implicats en el procés d'investigació d'un accident són bàsicament:

1. El treballador accidentat.
2. Els testimonis de l'accident.
3. Els tècnics de prevenció.
4. Els delegats de prevenció o representants del treballador.
5. Altres treballadors que, sense tenir la condició de testimonis, hi poden aportar dades rellevants.

S'han d'investigar tots els accidents laborals, tant si han tingut com a conseqüència baixa mèdica com no, que puguen afectar la salut i el benestar dels treballadors de la Universitat de València de totes les àrees i llocs de treball existents.

L'Àrea de Prevenció realitza el control estadístic de sinistralitat laboral de tots els accidents de treball que hagen sofert els treballadors de la Universitat de València, amb la finalitat

d'aplicar programes específics orientats a la lluita contra la sinistralitat laboral, per reduir-la, a través de la formació i l'assessorament dirigit a la millora dels resultats de l'organització en aquest àmbit.

Els accidents poden ser deguts a condicions mediambientals del centre de treball, a condicions físiques del treball, a condicions del lloc de treball i a condicions derivades del sistema organitzatiu del treball.

Instrucció tècnica sobre investigació d'accidents laborals

8.3. EQUIPS DE TREBALL

La Llei de Prevenció de Riscos Laborals ofereix un especial tractament dels equips de treball. Es considera equip de treball "qualsevol màquina, aparell, instrument o instal·lació utilitzada en el treball".

La seua utilització suposa qualsevol activitat referida a un equip de treball, com ara l'engegada o la detenció, l'ocupació, el transport, la reparació, la transformació, el manteniment i la conservació, inclosa en particular la neteja.

Les màquines constitueixen un dels orígens més freqüents d'accident als llocs de treball. La lluita contra la potencialitat de perill que comporten certes màquines es duu a terme des d'un doble vessant:

1. Des del punt de vista de la seguretat del producte, **el fabricant, l'importador o el subministrador de la màquina** té l'obligació de la comercialització d'un producte segur i el subministrament de la informació necessària per la seua correcta i segura instal·lació i utilització.
2. Des del punt de vista estrictament de prevenció de riscos laborals, l'empresari/usuari receptor de la màquina ha de garantir unes condicions de treball segures quan aquestes màquines són posades a la disposició dels treballadors en l'empresa.

Amb la finalitat de garantir als seus treballadors unes condicions de treball segures, la Universitat de València està obligada a:

El Servei de Prevenció i Medi Ambient de la Universitat, com a òrgan tècnic i assessor de la Universitat, ha de col·laborar en l'execució i la implantació d'aquestes mesures preventives. És molt important que l'Àrea de prevenció estiga informada de l'adquisició de nous equips o màquines, principalment de tipus industrial o de fabricació a mida, per avaluar-ne la seguretat intrínseca i la necessitat o no de mesures complementàries.

En conseqüència, no s'han d'adquirir equips de treball que no disposen de manual d'instruccions, o que el manual d'instruccions siga deficient en contingut, en contrast amb la

complexitat de l'equip.

A més, n'ha de quedar assegurat el manteniment preventiu d'acord amb les indicacions fetes pel fabricant en el manual d'instruccions.

Es desaconsella l'adquisició d'equips de treball de segona mà, especialment els que han estat construïts amb anterioritat a l'1 de gener de 1995. En cap cas s'ha d'utilitzar un equip de treball que no complisca les prescripcions que estableix el Reial Decret 1215/1997.

9. HIGIENE INDUSTRIAL

La utilització d'agents químics, físics o biològics comporta un risc higiènic: es refereix als efectes adversos o esperats de l'acció d'agents perillosos presents en el medi ambient de treball, i integra la probabilitat que es produïsquen danys relacionats amb el nivell o la importància d'aquests. La higiene industrial és la disciplina preventiva que estudia les condicions del medi ambient de treball per evitar que es produïska dany sobre la salut dels treballadors. Es pot definir com la tècnica no mèdica de prevenció de malalties professionals. Per tant, es tracta d'una actuació de tipus preventiu i de caràcter tècnic.

Com que a la Universitat de València es fa docència i recerca, es requereix la utilització de productes, instal·lacions i equips que poden ocasionar contaminants al medi ambient laboral i que, si no es controlen, poden produir danys a la salut. L'Àrea de prevenció és l'encarregada d'aquest control i, a través de l'especialitat o disciplina preventiva d'higiene industrial, de valorar els llocs de treball que comporten risc per a la salut dels treballadors per la utilització de productes **químics nocius**, per **factors físics** i per la manipulació o el tractament d'éssers vius, factors, tot plegat, que puguen ser considerats perjudicials atesa la reglamentació de **riscos biològics**.

Agents químics

S'ha d'evitar el contacte directe amb els agents químics per via dèrmica, digestiva i, sobretot, inhalatòria. Per mitjà de formularis d'exposició, es poden detectar els riscos higiènic que permeten, a la unitat d'higiene, informar el personal sobre els riscos a què estan exposats i les mesures preventives que han d'adoptar (EPIS, procediments, visites, informes...).

Agents biològics

Quan es manipulen agents biològics s'ha d'evitar que el treballador/a pugui sofrir dany en la seua salut. Alhora, però, també s'ha d'evitar que l'agent biològic es disperse fora del laboratori, ja que podria suposar un perill per a la col·lectivitat o per al medi ambient.

En aquest sentit, la normativa vigent assigna nivells de contenció de bioseguretat als laboratoris en què es manipulen agents biològics. Cada nivell de contenció comporta unes mesures relacionades amb les instal·lacions i el personal que els manipula. El de menor nivell

de contenció és 1 i el de major és 4.

La Unitat d'Higiene participa en el Comitè de Bioseguretat de la UV en l'assignació contínua del nivell de contenció de cada laboratori de la Universitat en què es manipulen agents biològics (virus, bacteris, Organismes Modificats Genèticament –OMG's-...) i el seu seguiment.

Quan els agents químics o biològics esdevenen “residus perillosos”, s'han d'eliminar mitjançant el procediment establert per l'Àrea de Medi Ambient del SPMA.

Agents físics

L'exposició a les condicions ambientals dels llocs de treball no ha de suposar un risc per la seguretat i la salut del personal, ni constituir una font d'incomoditat o molèstia. Des de la Unitat d'Higiene es realitzen estudis ambientals que inclouen nivell de soroll, il·luminació, CO, CO₂, temperatura i humitat, i es proposa l'aplicació de mesures preventives.

A més, aquesta unitat desenvolupa diversos programes.

9.1. PROGRAMES

9.1.1. Programa de control de plagues

Per evitar problemes de plagues a la Universitat, la Unitat d'Higiene desenvolupa des de l'any 1998 un programa de control integrat de plagues a les instal·lacions, dependències i edificis de la Universitat de València. Aquest programa s'ha d'entendre com un sistema que engloba els processos de prevenció i/o control necessaris per aconseguir les condicions sanitàries i ambientals adequades que eviten la proliferació d'organismes nocius i minimitzen els seus riscos per a la salut i el medi ambient. Aquest programa consta d'actuacions periòdiques establertes al llarg de l'any i també d'actuacions puntuals per a problemes detectats entre períodes programats.

Instrucció tècnica per al control de plagues

9.1.2. Substàncies químiques catalogades

Cada any, el ministeri amb competències en la matèria demana a la Universitat l'actualització del cens de substàncies químiques catalogades que no poden adquirir-se sense la documentació necessària. Els departaments, els serveis o les unitats que fan servir aquest tipus de substàncies han de comunicar-ho mitjançant el “Qüestionari anual de declaració d'operacions amb substàncies químiques”. Des d'aquesta unitat es recullen els qüestionaris de cada departament, servei o unitat i es fa un qüestionari conjunt de la Universitat que es tramet posteriorment al Ministeri amb competències en el tema.

La legislació n'estableix tres categories, en funció del control administratiu que apliquen:

- Categoria 1: fa falta llicència d'activitat i inscripció en el registre.
- Categoria 2: fa falta la inscripció en el registre i, si se sobrepassen certes quantitats, la

llicència d'activitat.

- Categoria 3: només és obligatòria per a empreses exportadores. Per a la Universitat és voluntària la notificació.

Instrucció tècnica per al control de substàncies químiques catalogades

9.1.3. Programa de prevenció de la legionel·losi

D'acord amb la normativa vigent per a la prevenció i control de la legionel·losi, les empreses han de controlar una sèrie de punts que poden ser focus de legionel·la en les seues instal·lacions, de manera que un manteniment preventiu i adequat de neteja i desinfecció evite la presència i la dispersió de la legionel·la.

Així, s'ha d'actuar sobre aquells punts que n'afavorisquen la multiplicació i dispersió en forma d'aerosols: control de temperatura, limitació de nutrients, eliminació de zones d'estancament, existència d'accessos que permeten la fàcil inspecció i neteja dels equips i aparells..., així com la realització de preses de mostra i d'anàlisis periòdiques per a la detecció precoç de la legionel·la.

Per al correcte funcionament del programa és necessària la coordinació d'aquest servei amb els Servei Tècnic i de Manteniment, que realitza les tasques de neteja i desinfecció de les instal·lacions i el seu manteniment.

Instrucció tècnica per al control de la legionel·losi

9.1.4. Neteja de la roba de treball dels laboratoris

Es tracta d'un servei integral de subministrament de bates, marcatge, recollida de la roba bruta, neteja, planxada i lliurament de la roba neta. Aquest programa es dirigeix al personal de la Universitat (PAS, PDI) que treballa als laboratoris i que està exposat a agents químics perillosos, cancerígens o mutàgens, i també a agents biològics.

9.2. EQUIPS DE PROTECCIÓ INDIVIDUAL

Equip de Protecció Individual (EPI) és aquell equip que el treballador ha de portar o subjectar perquè el protegeix d'un o més riscos que puguen amenaçar la seua seguretat o la seua salut, i també qualsevol complement o accessori destinat a tal fi.

S'han d'utilitzar quan hi ha riscos que no s'han pogut evitar o limitar per altres mitjans. L'ús dels EPI s'ha de considerar també un complement d'altres actuacions preventives que no garanteixen un control suficient de la situació de risc, i, de manera provisional, mentre no es prenguen altres mesures correctores col·lectives. Finalment, es recomana fer-los servir en situacions d'emergència.

El servei/departament/unitat ha de proporcionar gratuïtament als treballadors els EPI que han d'utilitzar i reposar-los quan faça falta.

S'ha de considerar que la compra d'un EPI requereix un bon emmagatzematge, cura i neteja i una persona responsable per departament o laboratori (segons organització) que porte una gestió adequada: registre, manual d'instruccions, personal autoritzat.

10. LA PROTECCIÓ RADIOLÒGICA

A la Universitat de València, per protegir la seguretat i la salut de les persones, tant dels treballadors exposats, com dels estudiants o personal que, sense treballar amb radiacions ionitzants, ocupen un lloc de treball proper a instal·lacions radioactives, es va constituir un Servei de Protecció Radiològica.

El Servei de Protecció Radiològica està integrat al SPMA com una àrea independent amb l'objectiu principal d'organitzar i controlar el funcionament de les diverses instal·lacions radioactives.

Activitats dirigides a instal·lacions radioactives:

- Conèixer i gestionar l'adquisició del material i la seua documentació.
- Senyalitzar, vigilar i delimitar accessos. Identificar els llocs, les operacions i les condicions de treball que puguen causar exposició significativa.
- Gestionar residus radioactius.

Activitats dirigides al personal:

- Classificar el personal en funció de la seua exposició.
- Gestionar la formació del personal exposat a radiacions ionitzants: necessitat de llicències d'operador o supervisor, requisits mínims previs de formació per a incorporació de nou personal investigador (tècnics...).

Procediments de treball:

- Elaborar procediments, instruccions i precaucions adequades per prevenir la contaminació de les persones i minimitzar l'exposició externa.
- Redactar i actualitzar el Manual de Protecció Radiològica i enviar-lo al Consell de Seguretat Nuclear.
- Revisar i recomanar modificacions dels procediments de treball de les instal·lacions.

Equips de treball:

- Gestionar l'adquisició d'equips de protecció i de mesura, així com de dosímetres personals, i fer-ne el calibratge i manteniment.
- Verificar anualment els equips de mesura i fer-ne el calibratge.

11. LA COORDINACIÓ D'ACTIVITATS EMPRESARIALES

Quan la Universitat subcontracta amb altres empreses la realització d'obres, serveis i subministraments per als seus centres de treball (en el nostre cas, els edificis o les propietats de la Universitat de València), ha de tenir en compte que aquestes activitats poden suposar un perill per la manera com es fa, i que poden afectar els treballadors i les treballadores de les empreses concurrents i, per extensió, tota la comunitat universitària. L'art. 24 de la LPRL, sobre coordinació d'activitats empresarials, que desplega posteriorment pel Reial decret 171/2004, descriu detalladament les obligacions de coordinació per prevenir danys per a la seguretat o la salut.

Els principals objectius que persegueix la coordinació d'activitats empresarials són, a més de l'aplicació coherent i responsable dels principis de l'acció preventiva que estableix l'art. 15 de la LPRL, conèixer els mètodes de treball necessaris per part de les empreses concurrents al centre i controlar les interaccions de cadascuna de les activitats dutes a terme en aquest centre, especialment quan puguen generar riscos greus o molt greus i quan s'efectuen activitats incompatibles entre si des d'un punt de vista de la seguretat i salut dels treballadors i les treballadores. Amb aquest objecte, la Universitat de València ha establert una instrucció tècnica d'actuació que s'ha d'aplicar quan es contracten obres, serveis i subministraments, siga quina siga la seua quantia econòmica.

Per a l'elaboració d'aquesta instrucció tècnica s'han pres en consideració les normes següents:

- - Llei 31/1995, de Prevenció de Riscos Laborals.
- - RD 39/ 1997, pel qual s'aprova el Reglament dels Serveis de Prevenció.
- - RD 171/ 2004, pel qual es desenvolupa l'art. 24 de la Llei 31/1995.

A més, s'ha tingut en compte la Guia tècnica per a la integració de la prevenció en el sistema general de gestió de l'empresa, de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball.

Instrucció tècnica per a la coordinació d'activitat empresarials.

12. FORMACIÓ I INFORMACIÓ

12.1. FORMACIÓ

La formació en prevenció ha de ser un dels pilars fonamentals de l'actuació de la Universitat, base per fomentar una cultura preventiva que afavorisca la divulgació de mètodes de treball segurs i respectuosos amb el medi ambient, i que busque la implantació de bons hàbits preventius.

L'art. 19 de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals regula la formació en prevenció:

“Article 19. Formació dels treballadors

1. En compliment del deure de protecció, l'empresari ha de garantir que cada treballador reba una formació teòrica i pràctica, suficient i adequada, en matèria preventiva, tant en el moment de la seua contractació, independentment de la modalitat o la durada d'aquesta, com quan s'esdevinguen canvis en les funcions que exercisca o s'introdueixen noves tecnologies o canvis en els equips de treball.

La formació s'ha de centrar específicament en el lloc de treball o la funció de cada treballador, cal que s'adapte a l'evolució dels riscos i a l'aparició d'altres de nous i s'ha de repetir periòdicament, si fóra necessari.

2. La formació a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'impartir, sempre que siga possible, dins la jornada laboral o, si no fóra possible, en altres hores però descomptant de la jornada les hores que s'hi hagen esmerçat. La formació pot ser impartida per l'empresa amb mitjans propis o bé concertada amb serveis externs, i en cap cas el seu cost no ha de ser a càrrec dels treballadors.”

A la Universitat de València, la formació en matèria preventiva la gestiona el Servei de Prevenció i Medi Ambient i, bàsicament, té dos vessants:

- Cursos de formació presencials. Inclouen:
 - Cursos organitzats a través del Servei de Formació Permanent (formació contínua, formació continuada, formació a demanda...). Són de caràcter voluntari i amb una durada mitjana de 20 hores.
 - Jornades formatives de caràcter voluntari o obligatori en plans d'autoprotecció, simulacres, etc.
 - Cursos puntuals específics, cada vegada més demandats en determinats col·lectius.
- Cursos en línia dirigits a tot el personal de la Universitat: PAS i PDI. Orientats al coneixement dels riscos existents al lloc de treball i de les mesures de prevenció i de protecció que cal aplicar-hi. Consta de diversos models dirigits al personal d'acord amb els riscos presents als seus llocs de treball.

12.2. INFORMACIÓ

La informació és un altre dels elements fonamentals de la prevenció de riscos laborals (art. 18 de la LPRL), dirigida a afavorir la divulgació de mètodes de treball segurs i codis de bones pràctiques.

El personal no només ha de conèixer tots els riscos a què pot estar exposat al lloc de treball en què desenvolupa l'activitat, sinó també ha de conèixer les mesures que ha d'utilitzar per evitar aquests riscos. La informació, per tant, ha de ser clara i comprensible, precisa, adequada i eficient.

El responsable directe del treballador o treballadora, assessorat per l'Àrea de prevenció, l'ha d'informar de tot allò relacionat amb el lloc de treball en el moment de la contractació.

Per poder complir aquesta comesa, el Servei de Prevenció i Medi Ambient proporciona en el moment de la contractació, a través del Servei de Recursos Humans de la UV, tota la documentació informativa sobre els serveis en matèria de prevenció.

Així mateix, també facilita informació a les treballadores que puguen estar exposades a riscos en períodes d'embaràs, lactància i puerperi.

A fi d'establir una comunicació fluida i contínua entre els membres de la comunitat universitària i l'Àrea de prevenció del SPMA, a la pàgina web del SPMA hi són accessibles:

- Comunicats, formularis i sol·licituds de prevenció, que permeten la comunicació de les situacions de risc a la Universitat. D'una banda, se'n pot obtenir informació de les condicions de treball d'alguns treballadors o treballadores; de l'altra, es facilita el contacte amb el Servei, al qual es pot fer arribar qualsevol suggeriment relacionat amb matèria preventiva.
- **Protocols i programes de prevenció**, que donen a conèixer als treballadors i les treballadores actuacions o pautes per evitar els riscos a què poden estar exposat.
- **Manual d'acolliment**, dirigit al personal de nova incorporació, amb informació sobre l'estructura i organització de l'Àrea de prevenció, i també dels riscos a què poden estar exposats i les mesures protectores que han d'adoptar.

En casos puntuals es realitzen campanyes de divulgació sobre temes concrets, habitualment relacionades amb informació d'interès de salut pública.

13. COL·LABORACIÓ AMB LA INSTITUCIÓ: comitès, CRUE...

El SPMA participa en nombrosos comitès i comissions que remarquen el seu caràcter transversal:

- Comitè de Seguretat i Salut
 - Comissió de Riscos Psicosocials.
 - Comissió de Seguiment de la Mútua.
- Comissió d'Ètica en la Recerca Experimental:
 - Comitè de Bioseguretat.
 - Comitè Ètic de Recerca en Humans.
- Comissió de Protecció Radiològica.
- Comissió de Mesures per a la Integració de PDI Discapacitat.
- Comissió d'Anul·lació de Matrícula per Causes de Força Major.
- Comissió Avaluadora per a la Integració del PDI amb Discapacitat de la Universitat.

A més, el Servei de Prevenció i Medi Ambient treballa en contínua coordinació amb el Servei Tècnic i de Manteniment i la Unitat Tècnica.

Participació en comitès externs:

- Empreses generadores de salut. Conselleria de Sanitat.
- Participació en els Grups de Prevenció i Universitats Saludables de la CADEP-CRUE.
- Comitè de Seguridad i Salud de l'Hospital Clínic, on participa com a col·laborador extern.
- Comitè de Seguretat i Salut de l'Incliva, com a col·laborador extern.